

Ochrona zasobów genetycznych zwierząt futerkowych

Genetic resources conservation of fur animals

Zagadnienie różnorodności biologicznej stało się jednym z głównych tematów współczesnej ochrony przyrody i polityki środowiskowej. Różnorodność biologiczna (E.O. Wilson: Diversity of life, 1992) to zróżnicowanie organizmów, rozpatrywane na wszystkich poziomach organizacji przyrody, od odmian genetycznych w obrębie gatunku, poprzez rodzaje, rodziny i jeszcze większe jednostki systematyczne, a także różnorodność ekosystemów zarówno zespołów organizmów żyjących w określonych siedliskach, jak i samych warunków środowiskowych, w których żyją. Ochrona zasobów genetycznych dotyczy także zwierząt gospodarskich. Wśród wielu cennych rodzimych ras tych zwierząt na uwagę zasługują także **rasy i odmiany zwierząt futerkowych**.

Na polu ochrony rodzimych ras zwierząt ogromną rolę odgrywają ośrodki naukowe i akademickie. Są one inicjatorami ochrony i restytucji ginących populacji. Polska w 1996 r. oficjalnie włączyła się do realizacji podjętej przez FAO Światowej Strategii Zachowania Zasobów Genetycznych Zwierząt. Minister Rolnictwa powołał Krajowy Ośrodek Koordynacyjny ds. zachowania zasobów genetycznych zwierząt, który początkowo działał w ramach Centralnej Stacji Hodowli Zwierząt, a od 2002 r. w ramach Instytutu Zootechniki PIB.

Na mocy Zarządzenia nr 20/08 z dnia 2.07.2007 r. Dyrektora Instytutu Zootechniki Państwowego Instytutu Badawczego rozpoczęto realizację programów hodowlanych ochrony zasobów genetycznych zwierząt futerkowych, wśród których są także gatunki wytworzone lub utrwalone przez polskich naukowców i hodowców: królik popielniański biały, lis pospolity białoszyjny, lis pospolity pastelowy, szynszyla beżowa, tchórz hodowlany, nutrie odmian: grenlandzka, standard, czarna dominująca, bursztynowo-żółcista, biała niealbinoznaczna, sobolowa, pastelowa oraz perłowa.

Króliki popielniańskie białe

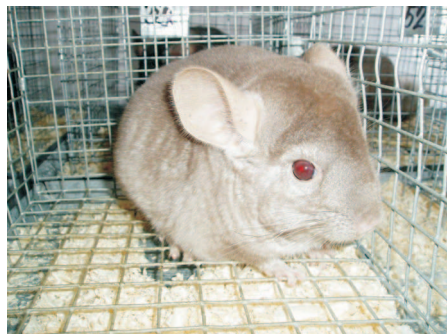
Nutrie bursztynowo-żółciste

Lis pospolity białoszyjny

Lis pospolity pastelowy

Szynszyla beżowa

Tchórze hodowlane

Literatura:
Kowalska D., Bielański P.,
Mikosz M.P. (2010). Prozdrowotne walory mięsa króliczego. Zakłady Graficzne Taurus, 90 ss.